

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

De Valera, triomfant

La premsa de diumenge passat publica nous detalls de les eleccions irlandeses. El resultat és, segons les darreres dades, com segueix: Republicans, 70; del partit de Cosgrave, 54; independents, 15; laboristes, 9.

Basant-se en les coincidències de republicans i laboristes en moltíssims problemes, especialment, però, en allò de no volguer jurar fidelitat al rei d'Anglaterra, els que es consideren ben enterats donen per constituït el Parlament irlandès amb dos agrupaments únics: Republicans de De Valera i laboristes, 79 vots; partit de Cosgrave i independents, 69 vots.

Heu's aquí, doncs, a De Valera triomfant i en camí de posar en pràctica les seves doctrines. De Valera, com saben els nostres lectors, vol a tota costa trencar les amarres que subjecten Irlanda a Anglaterra.

A Catalunya no s'ha donat la importància i el relleu que mereixen aquestes eleccions irlandeses.

Jamai, no obstant, han revestit unes eleccions tanta preocupació transcendent per les parts interessades, com aquestes. Anglaterra feu un va-i-tot per a triomfar de la candidatura nacionalista, i molt especialment de la persona de De Va-

lera. Sembla que la propaganda de diner i la mobilització de la policia han estat els mitjans més sòlids emprats per a vèncer a De Valera. No obstant, malgrat tot... les dades són eloqüents.

Es clar que el problema que se li planteja a Anglaterra no és petit. La seva preocupació està a bastament justificada. De Valera demana una nova Constitució i la total supressió del pagament anual de tres milions de lliures esterlines que ara Irlanda satisfà a la Gran Bretanya.

El gran patriota irlandès està disposat a tot. La voluntat irlandesa, per altra banda, és cada dia més ferma. Després de l'exemple de sacrifici del famós alcalde vingueren altres molts sacrificis. Per a Irlanda hi ha una paraula que aixeca als majors extrems el seu propi patriotisme. Aquesta paraula, per ella, és INDEPENDÈNCIA.

En les eleccions d'Irlanda s'han posat en joc tots els ressorts contra la força personal de la voluntat dels irlandesos que han votat.

El Govern anglès ja pot preocupar-se de la figura del líder nacionalista De Valera.

Ara és quan es pot dir, de veritat, que les hostilitats s'han trencat definitivament.

Notes polítiques

EL SENYOR MACIÀ A GELIDA I A PIERA

El senyor Macià, després d'assistir a l'acte cultural celebrat al matí a l'antiga caserna de Sant Pau, dedicà la resta del diumenge a les seves excursions de costum, visitant Gelida i Piera, acompanyat del conseller de Cultura de la Generalitat senyor Gassol, del diputat a Corts senyor Sunyol, del seu secretari particular senyor Alavedra i del cap de Cerimonial senyor Rubí.

Tant a Gelida com a Piera, el senyor Macià fou molt festejat.

ELS RADICALS DE TARRAGONA

El Comitè Provincial del Partit Radical de Tarragona, ha publicat una circular en la qual, després

d'examinar l'actual situació pública dels elements que formen el Partit Liberal Monàrquic d'aquestes comarques i després de deliberar quant ha pogut tocar l'esfera d'acció del Partit Radical, declara que els intitulats Comitès Radicals formats per iniciativa d'aquells elements, no poden ostentar aquesta denominació per no haver-se constituït d'acord a les bases d'organització nacional.

BANQUET A LERROUX

A l'Hotel Palace, de Madrid, es celebrà diumenge el banquet amb que la Joventut radical de Madrid, obsequià al senyor Lerroux, amb motiu de complir-se el seu 68 aniversari del seu naixement.

Assistiren més de 600 comensals. Lerroux pronuncià un discurs polític.

El conflicte xino-japonès

El passat dia 3 va començar a Ginebra l'Assemblea extraordinària de la Societat de les Nacions, convocada per a tractar de resoldre el greu conflicte guerrer que hi ha plantejat entre la Xina i el Japó.

Paul Bancour va obrir la sessió donant compte a tots els representants estatals reunits del desenvolupament del conflicte i fent-ho amb aquella habilitat i prudència, no exenta d'hipocresia en casos tan greus, que serveix per a no ferir les susceptibilitats de cap de les parts interessades.

En fer ús de la paraula el doctor Yen, delegat xinès, una gran expectació regnava entre els reunits, hom tenia la sensació que anava a parlar la veu acusadora de la veritat. Amb energia i claredat insuperables va anar exposant tots els greuges morals i materials que ha rebut el seu país en les lluites sagnants dels últims temps. La força dels seus raonaments, les escenes de barbàrie explicades amb un dramatisme verídica, haurien estat suficients per a portar el convenciment a l'home menys crèdul, però... no es pot calcular l'abast dels compromisos entre les potències.

Sato, delegat japonès, va intentar justificar l'agressió del seu país a la Xina usant arguments sofisticats entre els quals destacava en primer terme, els greus perills de dissolució interior que ha estat la causa de guerres civils.

La història de la Humanitat ens mostra a bastament que aquestes intervencions que volen ésser o semblar humanitàries sempre són provocades per cobejances insatisfetes o anhels de dominació, quan no la temença de propagació de doctrines progressives dintre el terreny del seu Estat. Mai no pot tolerar-se la intervenció forana dins d'un país que té personalitat pròpia per a resoldre tots els seus afers interiors.

Veiem casos típics com la invasió francesa de l'any 1823 a Espanya per acord de la Santa Aliança i en nom d'uns principis d'ordre i pau amenaçats, segons ells, pel fet d'haver sotmès un rei malvat, Ferran VII, a la voluntat del poble. Amb objecte de retornar al seu lloc al Papa Pius IX veiem l'any 1849 les tropes franceses i espanyoles entrar guerrejant als Estats Pontifi-

cis. Per motiu de temences particulars veiem recentment, l'any 1918, com les potències aliades bloquegen la Rússia Soviètica i àdhuc s'internen en el seu terreny quan no apoen tota ofensiva contra el nou poder constituït. I ara per satisfer unes cobejances, el Japó invadeix la Xina.

No hauria d'ésser ja tolerable permetre aquestes intervencions contràries a tots els fonaments jurídics, puix com en les èpoques més primitives solament tenen com a base el dret del més fort. Però, dissortadament, compromisos contrets no permeten a les oligarquies governants de tots els Estats manifestar-se amb la claredat i energia que les circumstàncies actuals exigien.

Mentre la sang ha corregut impunement, mentre escenes d'horror i de barbàrie s'han desenvolupat en el llunyà Orient, les potències han observat fredament aquesta lluita amb el que hi havia de dramàtic, i solament hi han prestat l'atenció necessària tenint en compte els interessos creats o els perills que pogués irradiar.

Per fi sembla que en la reunió del dia 4 s'hagi arribat a un inici d'arranjament. No hi tenim molta confiança, però cal esperar els seus resultats, siguin els que siguin. Els milers de víctimes quedaran sempre com una vergonya per aquesta generació que després del desastre de 1914 semblava que hauria d'ésser la que havia de prendre el nom de pacifista unida per llaços de fraternitat i convivència amb tots els pobles del món.

JOAN GILABERT I ROMAGOSA

Els japonesos s'esforcen a fer creure que no hi ha novetat al front i que tot està tranquil. De Xang-Hai, però, es confirma la notícia que els nipons han atacat i bombardejat amb insistència les posicions xineses de Kuating, Tai-Sang i Quihzan. Per això els xinesos diuen clarament que la pau no és possible. El Japó, no solament ha fet objecte els xinesos de tota mena d'humiliacions, sinó que ha trencat la treva que havia pactat.